

Povídka naz__vaná z__mní

Skončil podz__m a začala z__ma. Sestřenice Z__na a Z__ta z Ruz__ně seděly u kamen v chalupě svého dědečka Kaz__míra Zubatého, který byl jazy__kovědcem a brával je k sobě do Z__moře (= vesnice v Čechách) na prázdniny. Z__valy nudou a z__raly z okna. Venku bylo mraz__vo a zuřila hroz__vá sněhová bouře. Holčičky z okna pozorovaly, jak všechno mizí pod sněhem. A tak se rozhodly, že hned z__tra brz__ráno vyrazí ven a postaví si domeček.

Obě byly dost z__momřivé (= byla jim pořád zima), proto se musely pořádně obléknout. Navlékly si z__mníky a zapnuly všechny z__py. Na hlavu naraz__ly huňaté čepice, nazuly z__mni boty a vyšly ven. Minuly kluz__ště plné dětí a zasněženou úzkou stez__čkou (= stezkou, cestičkou) došly podél nízké z__dky až na louku u lesa. Hned se daly do stavění. Práce jim šla rychle od ruky a brz__čko stál na louce ledový domeček.

Najednou Z__ta uslyšela, že se z lesíka oz__vá podivný zvuk. Vyděšeně chytla Z__nu za ruku a obě napjatě sledovaly, jak se sněhem plaz__vým (= pomalým) krokem blíží Z__kmund s vyplazeným jaz__kem. Hroz__vý, z__skuchtivý kluk s mlsným jaz__čkem, který zkaz__l každou hru. Sotva se přiblížil, začal hroz__t:

„Vy dvě jez__nky bez__nky, ať už rychle zmiz__te z mojí louky, nebo uvidíte!“

„Ty odporný paraz__te,“ vykřikla Z__ina a sraz__la Z__kmunda do sněhu.

U sněhového domečku se strhla mela, protože holčičky měly pro strach uděláno (= nebály se) a rozhodně neměly v úmyslu Z__kmundovi ustupovat. Házely po něm sněhové koule, snažily se ho povalit na zem a zasypat sněhem, ale Z__kmund se bránil ze všech sil. V jednu chvíli mu spadl batoh na zem a vysypalo se několik raz__tek a zmiz__ků a nakonec vypadly fyz__kální tabulky pro základní školu. Boj pokračoval.

Žádné z dětí si nevšimlo, že se u domečku objevil dědeček jaz__kovědec. Vydal se na procházku a šel se podívat, kam šly Z__na a Z__ta.

Cestou přemýšlel o své nové jaz__kovědné knize. Proto nedával pozor a před sněhovým domečkem zakopl. V tu chvíli některé z dětí vraz__lo do stěny příliš silně, až se zakymácela a sesypala k zemi. Hromada sněhu zavalila nebohého dědečka tak, že mu koukala jen hlava. Nevraživost mezi Z__kmundem a oběma sestřenicemi rázem zmizela. Museli co nejdřív vyhrabat dědečka ze sněhu. Když se jim to konečně podařilo, byl celý prokřehlý (= zmrzlý, byla mu zima) a měl z__mnici. Bylo mu špatně a bál se, že má natrženou slez__nu (= orgán v lidském těle). Z__kmund a Z__ta se Z__nou odvedli promrzlého dědečka do chalupy. Hroz__l mu zápal plic, ale naštěstí byl nakonec jen hodně nachlazený.

Po této hroz__vé cestě mraz__vou krajinou se ze Z__kmunda a sestřenic Z__iny a Z__ty stali nerozluční přátelé a hned, jak se dědeček uzdravil, společně si s ním na louce postavili velké iglú.

Lenka Zemanová – Výři nesýčkují (Veselé příběhy s vyjmenovanými slovy), Portál 2011, upraveno

